

UZASADNIENIE

Pełnomocnik strony powodowej (...)w D.wystąpiła o zasądzenie na rzecz strony powodowej solidarnie od pozwanych „(...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W., A. K.i J. K.kwoty 18 749,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami licznymi od kwoty 12 100 zł od dnia 16 września 2011 roku do dnia zapłaty i kosztów postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie tego żądania wskazała, że w dniu 22 marca 2007 roku strona powodowa zawarła z pozwaną Spółką umowę nr (...) w sprawie refundowania kosztów wyposażenia i doposażenia 1 stanowiska pracy tworzonego dla skierowanego bezrobotnego, a wartość refundacji wynosiła 12 100 zł. Podała, że zabezpieczeniem przyznanych środków był weksel in blanco wystawiony przez pozwaną Spółkę i poręczony przez pozostałych pozwanych. Zarzuciła następnie, że pozwana Spółka naruszyła warunki umowy i w związku z tym została wezwana do zwrotu kwoty 12 100 zł wraz z odsetkami ustawowymi licznymi od dnia 17 kwietnia 2007 roku, przy czym wezwanie to zostało również doręczone poręczycielom. Podała, że strona powodowa wypełniła weksel na kwotę 18 749,03 zł, która obejmuje należność główną w wysokości 12 100 zł i odsetki ustawowe w kwocie 6 649,03 zł naliczone od dnia uzyskania środków, czyli od dnia 17 kwietnia 2007 roku do dnia 15 września 2011 roku. Nadto podała, że strona powodowa opatrzyła weksel terminem płatności przypadającym na dzień 22 września 2011 roku, a następnie listami poleconymi zawiadomiła pozwanych o wypełnieniu weksla i wezwała do jego wykupu. Dodała, że pozwani weksla nie wykupili.

W odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanych (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W., A. K.i J. K.wniósł o oddalenie powództwa w całości względem każdego z pozwanych i zasądzenie od strony powodowej na rzecz każdego z pozwanych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Motywuując swoje stanowisko podał, że nie było podstaw do wypełnienia weksla, gdyż nie doszło do naruszenia umowy o refundowanie kosztów wyposażenia i doposażenia 1 stanowiska pracy tworzonego dla bezrobotnego, a ponadto przedłożone do pozwu dokumenty nie zawierają dowodu istnienia jakichkolwiek uchybień czy naruszeń warunków przedmiotowej umowy. Zarzucił, że pozwana Spółka wykonała wszystkie obowiązki wynikające z tej umowy, zaś gdyby było inaczej, to strona powodowa winna była skorzystać z zapisów § 7 umowy, tj. prawa kontroli, prawa wstrzymania lub odmowy refundacji kosztów czy też rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym. Podniósł również, że strona powoda nigdy wcześniej nie kwestionowała dokumentacji przedkładanej przez pozwaną Spółkę ani sposobu wykonywania umowy i nie może po ponad dwóch latach po jej zakończeniu i wykonaniu twierdzić, że umowa nie była należycie realizowana. Brak rozwiązania umowy w trakcie jej obowiązywania świadczy zaś o akceptacji wykonywania umowy, a zatem zarzuty strony powodowej są bezzasadne. Dodatkowo wskazał, że strona powodowa w istocie nie potrafi nawet wykazać ani wskazać, na czym miałyby polegać uchybienia ze strony pozwanej Spółki. Podniósł również, że roszczenie strony powodowej jest przedawnione, albowiem upłynął 2-letni okres przedawnienia, skoro umowa wykonana była do dnia 02 kwietnia 2009 roku, jak i 3-letni okres przedawnienia, licząc od dnia przyznania refundacji. W odpowiedzi na pozew zgłoszony został nadto zarzut niewłaściwości miejscowej.

W odpowiedzi na powyższe zarzuty pełnomocnik strony powodowej w piśmie procesowym z dnia 08 marca 2012 roku wskazała, iż niniejsze powództwo jest powództwem z weksla, zaś właściwość miejscowa sądu wynika z miejsca płatności weksla, tj. D.. Podała, że wykazanie naruszeń umowy zostało szczegółowo opisane w piśmie strony powodowej z dnia 19 lipca 2011 roku, skierowanego do wszystkich pozwanych, przy czym pismo to poprzedziło szereg działań podejmowanych przez stronę powodową w celu wyjaśnienia sprawy, również przed skierowaniem sprawy do sądu. Wskazała, że pozwana Spółka na mocy przedmiotowej umowy zobowiązana była do utrzymania przez okres 2 lat przeciętnego poziomu zatrudnienia z ostatnich 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o refundację, powiększonej o liczbę osób zatrudnionych na stanowisku utworzonym w wyniku refundacji, co łącznie daje 4,2 etaty, przy czym dla stwierdzenia, czy w okresie obowiązywania umowy zrealizowane było powyższe zobowiązanie – pozwana Spółka zobligowana była do kwartalnego składania imiennych raportów ZUS RCX lub ZUZ RSA dot. zatrudnienia bezrobotnego oraz deklaracji rozliczeniowych ZUS DRA pokazujących ogólny stan zatrudnienia

pracowników objętych u strony pozwanej ubezpieczeniem z tytułu zatrudnienia. Podniosła, że pozwana Spółka nie zrealizowała w sposób właściwy tego obowiązku, o czym świadczą notatki służbowe z rozmów telefonicznych z osobami zarządzającymi spółką i pisemne wezwanie do złożenia stosownych dokumentów, na które strona pozwana nie zareagowała. Dodała, że również po zakończeniu realizacji umowy strona powodowa kierowała do pozwanej Spółki pisma o złożenie oświadczenia o stanie zatrudnienia, gdyż składane deklaracje były niekompletne. Na pisma te strona pozwana również nie zareagowała. Z powodu zaś braku możliwości ustalenia ogólnego poziomu zatrudnienia w okresie 2 lat realizacji umowy, konieczne było wezwanie do zwrotu refundacji, a następnie uruchomienie zabezpieczenia w postaci weksła in blanco. Wskazała również, że pozwana Spółka nie wywiązała się również warunków innej umowy w sprawie refundowania kosztów wyposażenia stanowiska pracy dla jednej osoby bezrobotnej, co skutkowało uruchomieniem zabezpieczenia wekslowego i uzyskaniem nakazu zapłaty. Zaznaczyła nadto, że nieprawdziwe są twierdzenia jakoby strona powodowa nigdy nie kwestionowała żadnej dokumentacji czy sposobu wykonania umowy, zaś zastrzeżone w umowie prawo do kontroli nie było obowiązkiem strony powodowej. Na koniec zarzuciła, że przepis art. 88o k.c. nie ma zastosowania w poręczeniach wekslowych, a zarzut przedawnienia nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż termin przedawnienia w niniejszej sprawie wynosi 10 lat.

Na rozprawie w dniu 29 czerwca 2012 roku pełnomocnik pozwanych oświadczył, iż cofa wniosek w przedmiocie właściwości Sądu.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymywały dotychczasowe stanowiska, przy czym strona powodowa zaznaczała, że powodem żądania zwrotu refundacji było niezrealizowanie obowiązków wynikających z § 5 pkt 10 i 11 tj. nie przedłożenie dokumentów ZUS, skutkujących niemożnością ustalenia wymaganego poziomu zatrudnienia.

W piśmie procesowym z dnia 19 sierpnia 2013 roku pełnomocnik strony powodowej podniosła dodatkowo, iż warunkiem spełnienia przez pozwaną Spółkę postanowień umowy - oprócz utrzymania w okresie 2 lat wymaganego zatrudnienia ogółu pracowników i utrzymania zatrudnienia na utworzonym stanowisku – było nie naruszenie intensywności uzyskanej pomocy publicznej, którego to obowiązku strona powodowa nie może ustalić, wobec braku złożenia wszystkich dokumentów z ZUS.

W piśmie procesowym z dnia 30 stycznia 2014 roku pełnomocnik strony powodowej stwierdziła, że pozwana Spółka nie dopełniła tylko jednego obowiązku wynikającego z umowy, skutkującego zwrotem refundacji, a mianowicie nie przedłożyła dokumentów pozwalających na ustalenie, jakie koszty poniesiono w związku z zatrudnieniem D. M. (1), co z kolei pozwoliłoby ustalić, czy nie została przekroczona maksymalna intensywność pomocy publicznej udzielonej przez stronę powodową na utworzenie refundowanego stanowiska (§ 9 umowy).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 marca 2007 roku, strona powodowa (...)w D.zawarła ze stroną pozwaną (...)Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością we W.umowę w sprawie refundowania kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy tworzonych dla skierowanych bezrobotnych.

Zgodnie z umową jej przedmiotem była realizacja programu w formie utworzenia jednego nowego stanowiska pracy – doradca klienta, łącznie na okres, co najmniej 24 miesięcy począwszy od dnia 03 kwietnia 2007 roku do dnia 02 kwietnia 2009 roku.

Strony ustaliły, że wysokość refundowanych kosztów na wyposażenie jednego stanowiska pracy wynosi łącznie 12 100 zł, jednak nie więcej niż 5-krotność przeciętnego wynagrodzenia na jedno stanowisko pracy.

Na mocy niniejszej umowy pozwana Spółka zobowiązana była m.in. do zawarcia z bezrobotnym umowy o pracę na okres 24 miesięcy, począwszy od dnia 03 kwietnia 2007 roku do dnia 02 kwietnia 2009 roku, przyjęcia do pracy kolejnego bezrobotnego skierowanego przez Urząd w miejsce bezrobotnego, z którym stosunek pracy ustał lub wygasł i zawarcia z nim umowy o pracę na czas określony, uzupełniający 24 miesięczny okres realizacji programu w zakresie zatrudnienia; utrzymania przez okres od dnia 03 kwietnia 2007 roku do dnia 02 kwietnia 2009 roku przeciętnego

poziomu zatrudnienia z ostatnich 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o refundację, powiększonego o liczbę osób zatrudnionych na stanowiskach pracy utworzonych w wyniku uzyskanej refundacji; przedkładania przez okres od dnia 03 kwietnia 2007 roku do dnia 02 kwietnia 2009 roku w okresach kwartalnych – po zakończeniu każdego kwartału, imiennych raportów ZUS RCX lub ZUS RSA dotyczących zatrudnionego bezrobotnego oraz deklaracji rozliczeniowych ZUS DRA dotyczących ogółu pracowników objętych ubezpieczeniem z tytułu zatrudnienia; niezwłocznego przekazywania na pisemny wniosek Urzędu informacji niezbędnych dla oceny prawidłowości realizacji programu, monitoringu i wykonywania obowiązków sprawozdawczych, uregulowanych odrębnymi przepisami oraz zwrotu w ciągu 30 dni od otrzymania wezwania refundacji m.in. w przypadku naruszenia warunków umowy.

Strony zastrzegły nadto, że Urząd ma prawo kontroli w zakresie przestrzegania obowiązków wynikających z niniejszej umowy, a w przypadku naruszenia przez pozwaną Spółkę warunków umowy, bądź udaremnienia lub utrudniania kontroli, Urząd miał prawo wstrzymania lub odmowy refundacji kosztów wynikających z umowy oraz rozwiązania jej ze skutkiem natychmiastowym.

Dowód:

- odpis umowy Nr (...) z dnia 22 marca 2007 r. – k. 9-10;
- zeznania świadka D. C. – k. 158-160;
- zeznania świadka P. W. – k. 160;
- przesłuchanie przedstawiciela strony powodowej A. W. – k. 192-195.

Zabezpieczeniem przyznanych środków był weksel in blanco wystawiony przez pozwaną Spółkę i poręczony przez poręczycieli – pozwanych A. K. i J. K..

Dowód:

- odpis umowy Nr (...) z dnia 22 marca 2007 r. – k. 9-10;
- weksel z dnia 15 marca 2007 roku – k. 6;
- deklaracja do weksla in blanco – k. 7-8;
- przesłuchanie przedstawiciela strony powodowej A. W. – k. 192-195.

Na refundownym stanowisku doradcy klienta zatrudniono D. M. (2).

Dowód: przesłuchanie przedstawiciela strony powodowej A. W. – k. 192-195.

W okresie obowiązywania umowy (...)w D. tylko jeden raz, tj. dnia 26 lutego 2009 roku wezwał stronę pozwaną (...)Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością we W.do przedłożenia kolejnych umów o pracę skierowanej przez Urząd bezrobotnej - D. M. (2)oraz deklaracji rozliczeniowych ZUS DRA i imiennych raportów dotyczących ogółu pracowników objętych ubezpieczeniem z tytułu zatrudnienia za okres od lipca 2008 roku do grudnia 2008 roku. Wcześniej w tym celu pracownicy urzędu dwukrotnie kontaktowali się z pracownikiem „(...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W..

Dowód:

- kserokopia pisma (...)w D.skierowanego do strony pozwanej „(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W.z dnia 26 lutego 2009 roku wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 60-61;
- kserokopia dwóch notatek służbowych z dnia 29 stycznia 2009 roku i z dnia 05 lutego 2009 roku – k. 59;

- przesłuchanie przedstawiciela strony powodowej A. W. – k. 192-195.

Kolejne pisma wzywające do złożenia niezbędnych dokumentów o stanie zatrudnienia (...)w D.kierował do pozwanej Spółki w dniu 21 kwietnia 2011 roku i w dniu 25 maja 2011 roku.

Następnie pismem z dnia 19 lipca 2011 roku (...)w D.zwrócił się do strony pozwanej „(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W.o zwrot kwoty 12.100 zł z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia uzyskania środków tj. 17 kwietnia 2007 r., które na dzień 19 lipca 2011 roku wynosiły kwotę 6 399,08 zł powołując się na fakt, iż wymagane umową deklaracje ZUS były składane nieregularnie, a z przedłożonych z opóźnieniem dokumentów ZUS nie było możliwe ustalenie faktycznej liczby zatrudnionych pracowników w okresie od dnia 03 kwietnia 2007 roku do dnia 02 kwietnia 2009 roku. Pismo to zostało również doręczone poręczycielom – pozwanym A. K.i J. K..

Dowód:

- kserokopia pisma (...)w D.skierowanego do strony pozwanej „(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W.z dnia 21 kwietnia 2011 roku wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 62-63;
- kserokopia pisma (...)w D.skierowanego do strony pozwanej „(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W.z dnia 25 maja 2011 roku wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 64-65
- kserokopia pisma (...)w D.skierowanego do strony pozwanej „(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W.z dnia 19 lipca 2011 roku wraz z potwierdzeniem odbioru - k. 11-12;
- zeznania świadka D. C. – k. 158-160;
- przesłuchanie przedstawiciela strony powodowej A. W. – k. 192-195.

Pozwani nie zwrócili uzyskanej kwoty refundacji wraz z ustawowymi odsetkami. W związku z tym (...)w D.wezwał stronę pozwaną (...)Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością we W.oraz pozwanych poręczycieli o zwrot kwoty 12.100 zł wraz z ustawowymi odsetkami naliczonymi od dnia uzyskania środków tj. 17 kwietnia 2007 roku do dnia wpływu należności na rachunek bankowy(...), pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową. Wobec braku zapłaty strona powodowa w dniu 15 września 2011 roku wypełniła weksel in blanco na kwotę 18 749,03 zł oznaczając termin płatności na dzień 22 września 2011 roku, a następnie pismem z dnia 15 września 2011 roku wezwała pozwaną Spółkę oraz pozwanych poręczycieli do wykupu weksla.

Dowód:

- kserokopia ostatecznego wezwania do zapłaty z dnia 30 sierpnia 2011 roku wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 14;
- weksl z dnia 15 marca 2007 roku – k. 6;
- deklaracja do weksla in blanco – k. 7-8;
- kserokopia wezwania do wykupu weksla z dnia 15 września 2011 roku wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 15-17;
- przesłuchanie przedstawiciela strony powodowej A. W. – k. 192-195.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie pismem z dnia 10 września i 14 września 2011 roku pełnomocnik pozwanej Spółki odmówił spełnienia świadczenia, albowiem umowa została wykonana prawidłowo, zaś wszelkie wymagane dokumenty zostały przedłożone w marcu 2009 roku. Z kolei pozwani A. K.i J. K.pismami z dnia 22 września 2011 roku za pośrednictwem swojego pełnomocnika wezwali (...) w D.do podania faktów i dowodów, z których wynikałoby, iż są dłużnikami, odmawiając jednocześnie spełnienia świadczenia pieniężnego.

Dowód:

- kserokopia pisma pełnomocnika pozwanej Spółki skierowanego do (...) w D.z dnia 10 września 2011 roku – k. 40-41;
- kserokopia pisma pełnomocnika pozwanej Spółki skierowanego do (...) w D.z dnia 14 września 2011 roku - k. 42-43;
- kserokopia dwóch pism pełnomocnika pozwanych A. K.i J. K.skierowanych do (...) w D.z dnia 22 września 2011 roku – k. 44-45;
- zeznania świadka P. W. – k. 160;

W odpowiedzi na powyższe (...)w D.pismem z dnia 28 października 2011 roku poinformował pełnomocnika pozwanych o przyczynach wypowiedzenia umowy, zaznaczając, że podał je już wcześniej w piśmie z dnia 19 lipca 2011 roku, tj. nie złożenie wszystkich deklaracji ZUZ uniemożliwiających ustalenie faktycznej liczby pracowników w okresie od dnia 03 kwietnia 2007 roku do dnia 02 kwietnia 2009 roku. W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik pozwanej Spółki podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Dowód:

- kserokopia pisma (...) w D.skierowanego do pełnomocnika pozwanych z dnia 28 października 2011 roku wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 67-70;
- kserokopia pisma pełnomocnika pozwanej Spółki skierowanego do (...) w D.z dnia 30 grudnia 2011 roku – k. 46.

Pozwana Spółka nie naruszyła warunków umowy, tj. utrzymała przez okres od dnia 03 kwietnia 2007 roku do dnia 02 kwietnia 2009 roku przeciętny poziom zatrudnienia z ostatnich 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o refundację, powiększony o liczbę osób zatrudnionych na stanowiskach pracy utworzonych w wyniku uzyskanej refundacji, tj. w wymiarze 4,2 etatu oraz zatrudniała na refundowanym stanowisku w tym okresie D. M. (2).

W trakcie pracy D. M. (2) zaszła w ciążę i w związku z tym w okresie od dnia 30 maja 2008 roku do dnia 04 grudnia 2008 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim, a w okresie od dnia 05 grudnia 2008 roku do dnia 02 kwietnia 2009 roku na urlopie macierzyńskim.

Dowód:

- 17 deklaracji rozliczeniowych ZUS – k. 100-116;
- 10 deklaracji rozliczeniowych ZUS – k. 148-157;
- 4 deklaracje rozliczeniowe ZUS – k. 162-165;
- informacja o stanie zatrudnienia za okres 03.04.2007 r.-02.04.2009 r. – k. 190-191;
- deklaracje ZUS ZUA, ZUS RCA za miesiąc 04/2009, ZUS RCA za miesiąc 05/2009, ZUS RSA za miesiąc 05/2009 dot. D. M. (2)– k. 249-253;
- akta sprawy (...)dot. umowy nr (...);
- zeznania świadka P. W. – k. 160;
- przesłuchanie przedstawiciela strony powodowej A. W. – k. 192-195.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i podlegało w całości oddaleniu.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że roszczenie pozwu opiera się na zobowiązaniu wekslowym, a mianowicie roszczeniu z weksla in blanco. Weksel ten, określany w obrocie prawnym i gospodarczym jako weksel gwarancyjny, jest środkiem zabezpieczenia wierzytelności wynikających z różnych stosunków prawnych. Wystawiony jako własny (niezupełny) i wręczony remitentowi w związku z zawarciem umowy, prowadzi do powstania zobowiązania wekslowego wystawcy. W tej sprawie weksel in blanco, wystawiony przez pozwaną Spółkę zabezpieczał wykonanie przez nią zobowiązań wynikających z umowy nr (...) w sprawie refundowania kosztów wyposażenia i doposażenia 1 stanowiska pracy tworzonego dla skierowanego bezrobotnego. W związku z tym należy podkreślić, że zobowiązanie wekslowe (również z weksla in blanco) ma samodzielny i abstrakcyjny charakter oraz jest niezależne od podstawy prawnej jego zaciągnięcia. Remitentowi przysługuje, zatem w stosunku do wystawcy zarówno roszczenie ze stosunku podstawowego, jak i z weksla, przy czym może on uzyskać zaspokojenie wierzytelności tylko raz i do niego należy wybór roszczenia. W stosunku między remitentem, a wystawcą weksla samodzielność zobowiązania wekslowego ulega jednak „osłabieniu”. Mianowicie, w razie braku możliwości sformułowania skutecznych zarzutów wekslowych, wystawca weksla in blanco może podnieść przeciwko remitentowi zarzuty oparte na stosunku podstawowym i podważać w ten sposób zarówno istnienie, jak i rozmiar zobowiązania wekslowego. Sytuacja taka określana jest w orzecznictwie jako „przeniesienie sporu z płaszczyzny stosunku wekslowego na płaszczyznę stosunku prawa cywilnego”. Należy przy tym podkreślić, że owo „przeniesienie” nie skutkuje zmianą podstawy sporu ze stosunku prawa wekslowego na stosunek prawa cywilnego. Odwołanie się przez wystawcę weksla do stosunku podstawowego prowadzi jedynie do uwzględnienia tego stosunku w ramach oceny zasadności dochodzonego roszczenia wekslowego. Nadal, więc przedmiotem sporu jest roszczenie wekslowe, z tą tylko różnicą, że przy uwzględnieniu również stosunku podstawowego. W ramach wspomnianej oceny może się okazać, że dochodzone przez powoda roszczenie wekslowe nie powstało, gdyż wypełnił on otrzymany od pozwanego weksel in blanco, mimo nie przysługiwania mu wobec pozwanego roszczenia ze stosunku podstawowego, które weksel ten miał zabezpieczać. W takim natomiast przypadku powództwo podlega oddaleniu (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 10 kwietnia 2013 roku, I ACa 849/12, LEX nr 1307408; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2011 roku, II CSK 311/10, OSNC-ZD 2011, nr 3, poz. 66).

Przechodząc, więc do oceny stosunku podstawowego Sąd - na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie ustalił, że pozwana Spółka dopełniła warunki umowy nr (...) dotyczące utrzymania przez okres od dnia 03 kwietnia 2007 roku do dnia 02 kwietnia 2009 roku przeciętnego poziomu zatrudnienia z ostatnich 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o refundację, powiększonego o liczbę osób zatrudnionych na stanowiskach pracy utworzonych w wyniku uzyskanej refundacji, tj. w wymiarze 4,2 etatu oraz utrzymania przez ten okres zatrudnienia na utworzonym stanowisku D. M. (2). Znaczące przy tym było to, że fakt ten został ostatecznie przyznany przez stronę powodową. Nie ulega przy tym kwestii, że strona powodowa żądając zwrotu refundacji powoływała się jedynie na te okoliczności podnosząc, że wobec braku wszystkich dokumentów - nie może ustalić poziomu tego zatrudnienia - i to zarówno we wszystkich pismach kierowanych do pozwanych jak i w pismach procesowych. Kiedy zaś okazało się, że warunki te zostały spełnione, a zatem brak jest podstaw do żądania zwrotu refundacji, strona powodowa w trakcie procesu zaczęła podnosić, że pozwana Spółka nie dopełniła innego warunku umowy, tj. nie przedłożyła dokumentów ZUS pozwalających na ustalenie, jakie koszty poniesiono w związku z zatrudnieniem D. M. (1), co z kolei pozwoliłoby ustalić, czy nie została przekroczona maksymalna intensywność pomocy publicznej udzielonej na utworzenie refundowanego stanowiska (§ 9 umowy). W związku z tym, powództwo podlegało oddaleniu chociażby z tej przyczyny, skoro rzeczywiste powody skutkujące żądaniem zwrotu refundacji okazały się nietrafione.

Ponadto należy zwrócić uwagę na fakt, iż w świetle postanowień zawartej przez strony umowy o refundację, przy jej literalnej wykładni, pozwana Spółka miała obowiązek przedkładać w okresach kwartalnych - po zakończeniu każdego kwartału, imienne raporty ZUS RCX lub ZUS RSA dotyczące zatrudnionego bezrobotnego oraz deklaracje rozliczeniowe ZUS DRA dotyczące ogółu pracowników objętych ubezpieczeniem z tytułu zatrudnienia - jedynie przez okres od dnia 03 kwietnia 2007 roku do dnia 02 kwietnia 2009 roku. Żądanie, więc przedłożenia tychże dokumentów po kilku latach po zakończeniu umowy wydaje się, więc nieuzasadnione. Strona powodowa miała wcześniej prawo kontroli w zakresie przestrzegania obowiązków wynikających z niniejszej umowy, a w przypadku naruszenia przez

pozwaną Spółkę warunków umowy, bądź udaremnienia lub utrudniania kontroli, miała prawo wstrzymania lub odmowy refundacji kosztów wynikających z umowy oraz rozwiązania jej ze skutkiem natychmiastowym. Nielogicznym jest, więc postępowanie strony powodowej, skoro jak twierdzi – pozwana Spółka nie wywiązywała się z warunków umowy, a jednak nie skorzystała z przysługujących jej możliwości tj. np. nie rozwiązała umowy ze skutkiem natychmiastowym.

Zaznaczyć również należy, że ewentualne –bo nie udowodnione ani co do zasady ani co do wysokości - przekroczenie dopuszczalnej intensywności pomocy nastąpiłoby z przyczyn niezależnych od pozwanej Spółki, a mianowicie ze względu na ciężę zatrudnionej na refundowanym stanowisku oraz późniejszy urlop macierzyński. Znaczące przy tym jest to, że w okresie, gdy D. M. (2) nie mogła pracować - strona powodowa nie przedstawiła pozwanej Spółce osób bezrobotnych, które mogłyby być zatrudnione na jej stanowisko. W ocenie Sądu w tych okolicznościach obciążenie jej zwrotem refundacji byłoby nieuzasadnione i nazbyt formalne. Podkreślić również należy, że w okolicznościach niniejszej sprawy taka interpretacja strony powodowej zwrotu refundacji była sprzeczna z intencjami stron i ustawodawcy przy wprowadzeniu refundacji za tworzenie nowych miejsc pracy.

W związku z tym nie było podstaw do wystawienia weksla w celu realizacji tego roszczenia i obciążenia obowiązkiem zwrotu dochodzonej kwoty pozwanej Spółki oraz pozostałych pozwanych jako poręczycieli.

Na koniec warto zauważyć, iż zgłoszony zarzut przedawnienia nie zasługiwałby na uwzględnienie, gdyż termin przedawnienia w niniejszej sprawie wynosi 10 lat.

Wobec powyższego, w oparciu o powołane przepisy, Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Zgodnie z przepisem art. 98 § 3 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W świetle wskazanego przepisu do kosztów procesu poniesionych przez pozwanych należało zaliczyć wyłącznie wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 2 400 zł.

Wedle z kolei przepisu art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Należy przy tym podkreślić, że zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego, wygrywającym proces współuczestnikom, reprezentowanym przez tego samego radcę prawnego, sąd przyznaje zwrot kosztów w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu jednego pełnomocnika.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przytoczonych przepisów, należało orzec jak w punkcie II sentencji.

Zarządzenie:

- 1) odnotować;
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej;
- 3) kal. 14 dni od doręczenia.

25.04.2014 r.